

fronti, na kateri imajo nacionalisti okrog 200.000 vojakov.

Pred končno odločitvijo

Angleži so povsem prepričani, da se bliža španska državljanska vojna koncu in da je usoda Madrida, Barcelone in Valencije že zapečateni. Mednarodne rdeče brigade niso več uporabne niti za obrambo, kaj šele za kak napad!

Rdeče oblasti se ravnaajo čisto po zgledu Stalina in streljajo neusmiljeno vse one, ki širijo malodušnost in nezadovoljnost.

Francove čete pri svoji zadnji zmagoviti ofenzivi niso nikjer naletele na resen odpor rdečih. S tem, da je uspela nacionalistom zasedba glavne ceste Saragosa-Leridai-Barcelona na dolžino 70 km, je prekinjena zveza med Madridom in Barcelono. Tudi železniška proga med obema mestoma je pod ognjem Francovih topov.

Špansko državljansko vojno je odločila zmaga nacionalistov pri Teruelu, ki je odprla zmagovalcem vrata v Katalonijo.

*

Sovjetski porazi

Sovjeti se radi hvalijo s svojo rdečo armado. Vsako leto jo predstavljajo tujim diplomatom ob obletnici revolucije na rdečem trgu v Moskvi. Potem pa pišejo, kako zavestno nastopa in kako je dobro opremljena. Tudi s svojim letalstvom se bahajo. Že radi verjamemo, da je pri paradah vse to prav lepo videti, v dejanju pa je marsikaj drugače.

Sovjeti so pošiljali v Španijo svoje vojaštvo, letalce, tanke in municijo. A sovjetski poveljniki niso pokazali prav nobenih izrednih zmožnosti niti pri armadi na suhem niti v zraku. Povsod so doživeli splošen poraz. Španski poveljnik Franco je sovjetce nadkrilil.

Še slabše se godi sovjetom na Kitajskem. Tudi tja pošiljajo svoje strokovno izobražene častnike, letalce, letala in različno municijo ter orožje. In kakšen je njihov uspeh? Kitajci bežijo pred Japonci. In sovjetske aeroplane streljajo Japonci tako kot pri nas spreten lovec spomladi vrane, ko mu na mladi setvi delajo škodo. Torej zopet poraz, hud poraz vse vojaške sovjetske vede. Kakor vse to kaže, se sovjetske vojaške sile nikakor ne morejo meriti s silami prvovrstnih vojaških držav sedanjega časa.

To mnenje sovjeti menda tudi sami priznavaajo. V reki Amur je več manjših otokov, katere so imeli do lani zasedene sovjetski vojaki. Toda Japonci so prišli, so tiste otoke zavzeli in jih tudi v svoji oblasti obdržali pred očmi vse ruske armade na Daljnem vzhodu. In sovjeti Japoncev niso napadli. Napadli jih niso, ker dobro vedo, da se v vojaškem oziru ne morejo meriti z Japonci. Torej zopet poraz! Japonci so se polastili otokov brez boja.

In še en poraz so doživeli komunisti prav v zadnjem času, in to v sporu Litva-Poljska. Tudi Litva je uvidela, da se na rusko armado in njeno pomoč ni zanašati, zato se je lepo pametno udala pritisku Poljske in bo v najkrajšem času urešila s poljsko sosedo vsa pereča vprašanja, ki so visela v zraku od konca svetovne vojne. Rusija ni bila v stanju, da bi dala mali Litvi moralno oporo za kak drugačen nastop proti Poljski.

Najhujiši poraz je pa rdeči armadi zadal Stalin sam, ko je dal najzmožnejše poveljnike postreliti, druge je vrget v ječo ali jih je pa poslal v izgnanstvo. Tako je

vojaštvo izgubilo zaupanje v svoje poveljnike. Sovjetska rdeča armada je torej morda zelo lepa na paradah, na bojnem polju pa se vsaj do zdaj še ni izkazala.

Po katoliškem svetu

Nove cerkve v okolici Pariza. Pariški nadškof kardinal Verdier je imel v svojem načrtu, ki ga ima rešiti kot duhovni poglavar vernikov pariške nadškofije, tudi gradnjo večjega števila cerkva. V predmestju Pariza in po okoliških vaseh ni bilo nič ali pa nezadostno število božjih hiš. Da bi se odpomoglo temu velikemu nedostatku, ki prav za prav onemogočuje vsako dušno-pastirsko delo med delavci v predmestjih in v okolici, se je s prostovoljnimi darovi Bogu zvestih katoličanov zgradilo večje število kapelic, kapel in cerkva. Skoro ne mine nedelja, da ne bi kardinal Verdier blagoslovil kakšno cerkev v predmestjih ali v okolici. Nedavno je blagoslovil dve cerkvi v krajih Grand-Montrouge in Clamart. Povsod je bil navdušeno sprejet od vernikov, pa tudi od predstavnikov krajevnih oblasti. Pri sprejemu je na poslednjem kraju domači župnik poudarjal: »Naša draga Francija ne bo našla socialnega miru brez božjega čiščenja in brez dolžnosti pravice in ljubezni; to pa so stvari, ki se uče v tej cerkvi.«

Mučeniki nove dobe. V Franciji je tekla poslednjikrat mučeniška kri za časa strahovlade pariške komune. Takrat — 24. in 26. maja 1871 — je bilo več jezuitskih patrov mučenih na strahovit način in naposled usmrčenih. Storjene so že potrebne predpriprave, da bi se ti junaki vere proglasili za blažene.

Boljševiki in svoboda. Boljševiki se kaj radi sklicujejo na »ustavo«, ki baje zagotavlja veroizpovedim svobodo akcije.

Kako pa ta »svoboda« izgleda v stvarnosti, dokazuje dejstvo, da je ruska tajna državna policija zaplenila denar, ki so ga delavci nabrali za zgradbo cerkve. V Sibiriji je namreč zadnji čas nastalo novo industrijsko mesto Magnitogorsk. Tamošnji delavci so med seboj nabrali 150.000 rubljev za zgradbo cerkve. Tajna policija pa je ta denar zaplenila. Komisariat (ministrstvo) notranjih zadev je to zaplenitev potrdil in odredil, da se ne sme v novih industrijskih krajih zgraditi nobena cerkev, ker bi cerkve »ogražale čisto komunističen značaj teh krajev«. Komunistično »svobodoljubje« gre celo tako daleč, da je oblast odredila aretacijo nabirateljev, ki bodo stavljeni pred sodišče. Takšna je roka, ki jo komunizem »ponuja« kristjanom.

*

Spored birmovanja. (Nadaljevanje.) V dekaniji Videm: V nedeljo, 8. maja pri Sv. Rupertu na Vidmu; v ponedeljek, 9. maja, pri Sv. Lovrencu v Brežicah; v torek, 10. maja, pri Sv. Mariji v Dobovi; v sredo, 11. maja, pri Sv. Lovrencu na Bizeljskem; v četrtek, 12. maja, pri Sv. Mihaelu v Pišecah; v petek, 13. maja, pri Sv. Martinu v Sromljah; v soboto, 14. maja, pri Sv. Duhu v Artičah; v nedeljo, 15. maja, pri Lurški M. B. v Rajhenburgu; v ponedeljek, dne 16. maja, pri Sv. Nikolaju v Sevnici. — V dekaniji Rogatec: v torek, 7. junija, pri Sv. Mihaelu v Žetalah; v sredo, 8. junija, pri Sv. Jerneju v Rogatcu; v četrtek, 9. junija, pri Sv. Križu na Slatini; v soboto, 11. junija, pri Sv. Mariji v Kostivnici; v nedeljo, 12. junija, pri Sv. Petru na Medvedjem selu. (Konec sledi.)

Novice

Nesreče

Zgubil listino s 1300 din. Ivan Pinterič, trgovec v Leskovcu v Halozah, se je vozil z motorjem po mariborskih ulicah in je zgubil listino s 1300 din.

Osební avto zgorel. V Dravogradu je eksplodiral bencinski tank osebnega avtomobila, ki je bil last slovenjgraškega industrijalca Ivana Köllnerja. Avtomobil je povsem zgorel. Sofer in dva spremljevalca so se še pravočasno rešili.

Huda nesreča posestnika. Kramberger Friderik, posestnik pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, je podiral v svojem gozdu drevesa. Pri tem delu so vrhove drevesa odklenili s kavljem, na katerem je bila pritrdjena vrh. Radi natezanja za vrh se je kavelj izruval in je udaril Krambergerja s tako silo po glavi, da mu je prebil lobanjo.

Nesreča. Pred nekaj dnevi je padel s kolesa 16 letni Roškar Franc, ključavničarski vajenec pri g. Josipu Hrgu v Podgorci pri Sv. Lenartu pri Vel. Nedelji, tako nesrečno, da si je izpahnil desno ramo ter dobil poškodbe po obrazu. Zdravi se v ormoški bolnišnici.

Nesreča na železniški postaji. Na postaji Brežice je zdrobil tovorni vlak desno nogo pod kolenom 19 letnemu Karlu Kraševcu iz Doljega Gradišča pri St. Jerneju

na Dolenjskem. Ponesrečenega so odpeljali koj v bolnišnico v mesto Brežice, kjer so mu morali takoj odrezati desno nogo pod kolenom.

Padel pod voz. Z zlomljeno levo nogo so spravili v celjsko bolnišnico 48 letnega dni-narja Karla Kovača iz Pečovnika. Omenjeni je padel pod kolo voza, ki ga je hudo poškodovalo.

Šolar povzročil nehote smrt tovariša. Na Kamnitniku pri Škofji Loki so pekli šolarji krompir. En krompir je vzel iz žrjavice Rudolf Florjančič, sin tesarja iz Binklja in učenec petega razreda ljudske šole, ter je stekel navzdol po bregu. Za bežim je vrget neki 13 letnik iz Binklja kamen in ta je zadel Florjančiča v vso silo v glavo. Od kamna zadeti ni doma nič povedal, kaj se mu je zgodilo. Tretji dan so poklicali zdravnika, ki je odredil prevoz v bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima od kamna zadeti prebito lobanjo. Nastopilo je vnetje možganske mreže in fant je umrl.

Sreča v nesreči. Nad divjega petelina sta se odpravila na Ljubnik pri Škofji Loki lovski čuvaj Nejče Logonder ter Pavle Guzelj. Med potjo na Ljubnik se jima je še pridružil Franc Volčič. Na severnem obronku Ljubnika se je Logonder odloščila skala in se je z njo vred prekotali 150 metrov v globino. Tovariša sta bila

prepričana, da je obležal Logonder mrtev ali vsaj najhuje poškodovan. Logonder je pa odletel preko peči, obležal v robidovju in so ga otehi lažje poškodovanega.

Razni požari. Neznane je potaknil ogenj pri posestniku Rozmanu, p. d. Savru v Mlačevem na Dolenjskem. Ogenj se je razširil z vso naglico na bližnjo kaščo in na kozolec. Gasilci in domači so rešili vozove, vse drugo je zgorelo in med drugim slamoreznica in čistilnik za žito. — V Bohinjski Bistrici na Gorenjskem je zgorel 23. marca zgornji del gospodarskega poslopja Jožeta Urbanca. Zgorela je vsa krma in vozovi. Živino so rešili. — V vasi Stanežice nad št. Vidom pri Ljubljani je povzročil ogenj 23. marca Ivanu Zaletku 150.000 din škode, ker mu je uničil hišo in gospodarsko poslopje. — Pri Jurcu v Trebnjem na Kranjskem je vpepelil ogenj gospodarsko poslopje. Gasilec gre zahvala, da so ogenj udušili in preprečili večjo nesrečo. — V Tezenski ulici na Polbrežju pri Mariboru je zgorelo posestniki Elizabeti Schaffer gospodarsko poslopje s pralnico in s kokošjim hlevom. Požar je nastal radi slabega dimnika v pralnici. — V Sp. Gorici pri Račah se je pojavil ogenj v stanovanju železniškega uslužbenca Franca Sagadin. Domači so potaknjen ogenj s pomočjo sosedov omejili. — V petek, 25. marca, krog polnoči sta zgorela v Pečovju pri Teharju v celjski okolici Francu Krulcu gospodarsko poslopje in kozolec. Škoda znaša 80.000 din. Gasilci niso mogli z motoriko do pogorišča radi preslabe ceste. — Na Marijin praznik zvečer je vpepelil ogenj domačijo posestniki Tilki Kosec iz Križa pri Komeni na Gorenjskem. Gasilci so preprečili, da ni preskočil ogenj na sosedna poslopja. Požarna škoda je le delno krita z zavarovalnino.

Razne novice

150 let stara vinska trta posekana. Mariborski grad se je ponašal na Trgu svobode s staro vinsko trto, ki je bila napeljena v široke brajde po grajski steni in je po mnenju strokovnjakov stara kakih 150 let. Grad je kupila svojčas od rajnega trgovca Berdajsa mestna občina in ga sedaj preurejajo za muzej. Grad tudi na

zunaj presnavljajo in so postavili krog in krog leseno ogrodje. Staro vinsko trto bi bili morali po načrtu sneti z zida začasno, jo lepo položiti po tleh in po končanem popravilu bi bila zopet romala na svoje prvotno mesto. Neuki delavci pa so na največje presenečenje strokovnega vodstva trto enostavno posekali in je morala žalibog tudi ona deliti usodo obče umrljivosti na tem ljubem svetu.

Krava — izborna plavalka. Kmet je prignal na zadnji mariborski sejem od Sv. Antona v Slov. goricah kravo, katere ni prodal. Podal se je po sejmu na okrepčilo v krčmo pri sejmišču, kravo pa je privezal. Naenkrat se je žival odvezala ter zbežljala proti brodu preko Drave. Vse je hitelo za begunko, ki je pa skočila v Dravo, jo srečno preplavala in se je na drugi strani ulegla vsled utrujenosti. Priskočiti so morali na pomoč gasilci iz Pobrežja in Maribora, da so spravili kravo po triurnem naporu z vrvmi in škripci na cesto, kjer jo je prevzel lastnik.

Avto za pet dinarjev dobite v nedeljo na veliki dobrodelni tomboli Pomladka društva Rdečega križa, ki se bo vršila v nedeljo, 3. aprila, ob dveh popoldne v Mariboru. — Poleg avtomobila je še mnogo drugih dobittkov, kakor: mo-

torno kolo, prekrasna spalnica, klavirska harmonika, kuhinjska oprava, žensko in moško kolo, foto-aparat, jedilni servis, bala najfinejšega platna, špecerija za štiri osebe za mesec dni, kompletna kuhinjska posoda, prvovrstna veilka semiš koža, odeje, itd. itd. ter še mnogo stotin prekrasnih dobittkov. Tablica samo 5 din! Ker je čist dobiček namenjen zgradbi doma PRK na Jadranu, v katerem se bo krepila siromašna in bolelna deca vse bivše mariborske oblasti, prireditve toplo priporočamo!

Ljudem v opozorilo. Po deželi se klatita dva fanta. Eden je star 14 let, oblečen v rjave pumparce in temnomoder suknjič. Nevarna sta tujemu imetju. Drugi fant ima pohabljen roko. Sta zelo zvita, zato naj se, kjer se zasačita, radi preprečenja pobega močno zastražita in oddasta najbližji orožniški postaji.

ZAKŠ vabi vse tovariše in kmečke zavedne ljudi na veliko stanovsko zborovanje, ki bo 3. aprila ob pol desetih v Gambrinovi dvorani v Mariboru. Dnevni red je zelo pester ter obsega vsa pereča vprašanja kmečkega stanu. Kdor želi, da bi se položaj kmečkega stanu izboljšal, naj pride!

Svatje za zgradbo novega bogoslovja. Na gostiji Čebular-Kovačič v Kostivnici so zložili vrli svatje za novo bogoslovnico v Mariboru 180 din. — Na gostiji Zupanič-Vilčnik je zbral g. Alojzij Pihlar v Grajeni pri Ptuj 170 din. — Blagim

Zlata vrtnica

Sloviti češki gojitelj cvetlic Jan Böhm iz Blatne je z novo vrtnico, ki jo je imenoval zlata čehoslovaška vrtnica, prejel na mednarodnem natečaju vrtnic v Franciji zlato kolajno. Odločil se je sedaj, da bo tej novi vrtnici dal ime ministrskega predsednika dr. Hodže.

Samega sebe je okraedel

Da bi kdo okraedel samega sebe, je slišati zelo čudno, pa se je le zgodilo v Milanu v Italiji. Mlad mož iz okolice Modene se je pred časom preselil s svojo ženo v Milan. Tam je začel težak gospodarski položaj. Ko se je Giovanni, kakor se imenuje mladi mož, vozil s cestno železnico, je opa-

Januš Golec:

Ponarejevalci

Po pripovedovanju strica z Dravskega polja iz pretekle in sedanje dobe

Po Jurijevem povratu iz Amerike se je razlegel in razpotegnil med poljanci glas, da je tudi ta mladi Potočnik podkovan v izdelovanju onega, kateremu pravijo, da je vladar sveta.

Jurij je bil hitro v prijateljskem poznanju z nekim fotografom iz Konjic. Dokopal se je do lastnega fotografičnega aparata ter vseh ponarejevalnih potrebsčin. Po preskrbi in opremlitvi lastne ponarejevalnice ni ostal doma, ni sledil bratovi poti v kraje ob hrvaški meji, najdemo ga pri prav revnem viničarju v Svečini ob naši današnji severni meji.

Dasi je bil mladi Potočnik v Ameriki, je bil vendar še toliko neizkušen, da se je lotil potvarjanja 50 kronskih bankovcev v tako prometu in obisku tujcev izpostavljenem kraju, kakor je okolica Svečine, na katero je v predvojnih časih kar prežala nemškutarija s svojimi ponemčevalnimi organizacijami.

Po zgledu brata Jožeta tudi Jurij ni sam predajal prometu potvorb. Pomagali so mu pri tem naj-

bolj nevarnem opravilu čisto nesposobni ljudje z Dravskega polja. Povrh so bili izdelani petdesetaki prenašlo ter površno. Vsak količjak glede denarnega prometa izurjen človek je moral prepoznati potvorbe koj na prvi pogled. Hvalili so Jurijev ponarejeni denar samo ubogi viničarji in razni poljanski mešetarji, katerim je zaupal spravljjanje med ljudi po okolici Maribora. Komaj so zakrožili falzifikati po raznih trgovinah v mariborskem okolišu, je že sedel na od žandarjev nastavljene limanice glavni razpečevalec Pauko iz Gorice pri Pragerskem.

Omenjenega so zaprli. Jasno je bilo, da bo v preiskavi izdal ime ter bivališče mojstra. K sreči je bil Jurij koj po prvi aretaciji obveščen po svojem bratu, kaj mu grozi v najkrajšem času od strani oblasti, ki je s polno paro na delu.

Razni doživljaji na begu

Jurij je zbral z največjo naglico svoja šila ter kopita. Zginil je od svečinskega viničarja v noči. Pričelo je zanj dolgovezno skrivanje pred orožniki in policijskimi agenti, ki so mu bili za petami, četudi se je čutil še tako skritega ter na varnem.

Jurij nikakor ni smel iz Svečine nazaj na Dravsko polje. Tamkaj je vrglo in razpreglo orožništvo

PRIDITE

463

po manufakturno blago, sukno, žensko volneno, svilo za obleke, najboljše in trpežne svilene robce, odeje in vse potrebščine za posteljino v najcenejšo trgovino in velezalogo sekna

FRANC DOBOVIČNIK, CELJE**GOSPOSKA ULICA št. 15**

čudovita velika zaloga, 27 m dolgi trgovski lokal, 5 skladišč, lastna tovarna odej in perila.

Lesno prepričanje o najugodnejšem nakupu je najboljši dokaz vsakomur!

svatom, ki ob veselim dnevu niso pozabili na mariborsko bogoslovje: iskreni Bog plačaj!

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Cernič. 964

Obžalovanja vredni slučaji

Tudi drugi morilec priznal dejanje. Našim čitateljem je še v živem spominu strašen dvojni umor, kateri se je zgodil v gozdu pri Sv. Bolfenku nad Mariborom. S sekirjo sta bila ubita in izropana mlada smučarja Stanko Dolničar in Milka Gorup oba iz Maribora. Radi zverinsko izvršenega krvavega dejanja so bili predani v preiskovalni zapor mariborskega okrožnega sodišča: Bevardi ter Šajtegeli in delavec Blaž Šega iz Radvanja. Šajtegel je zločin priznal kmalu po aretaciji, Bevardi pa je tajil krivdo do 26. marca. Šele ta dan je izpovedal preiskovalnemu sodniku, da je izvršil dvojni umor s Šajteglom, in sicer radi tega, da bi si prilastila denar. Ni pa še hotel povedati, kam je skril Dolničarju oropani denar. Bevardi je tudi potrdil, da je Šega nedolžen in ga bo sodišče skoraj gotovo izpustilo, kakor hitro bodo pojasnjene še vse podrobnosti zločina.

Drzen beg iz jetnišnice. Ob priliki predpoldanskega sprehoda po dvorišču jetnišnice mariborskega okrožnega sodišča je

pobegnil preko nekaj metrov visokega zida na ulico in zginil neznano kam 21 letni Milan Rapajič. Begunec je iz Preloga pri Otočcu in ga zasleduje zagrebška policija radi številnih vlomov. V Mariboru se je pojavil pred kratkim in so ga zaprli, ker je kradel obleko. Zasledovanja držnega in mladega zločinca se je lotila policija in orožništvo.

Ljudska govorica razkrila zločin. V Jarenini so pokopali 17. marca viničarja Jožefa Lešarja, ki naj bi bil umrl radi vnetja pljuč in zastrupljenja z alkoholom. Ljudje so začeli kaj govoriti, da je bil Lešar ubit. Orožniki so začeli zasledovati ljudski glas in so zaprli posestnika Vajngerla in njegovega sina iz Gradiške pri Pesnici. Aretiranca sta priznala, da sta napadla Lešarja s koli in sta ga pretepla. Lešar je ubežal napadalcema, obležal je nezavesten pred svojim domom in je umrl, ne da bi se bil zavedel.

Zalosten primer. Dne 26. marca so orožniki od Sv. Barbare v Halozah aretirali Fr. Kelc, pos. sina iz Gradišča, ki je v silobranu pobil z motiko poljanca iz Stojne, ko so se vračali iz Gradišča od kopi pri posestniku Solina Antonu. Kelenc Ivan iz Stojne je brez vsakega povoda udaril z motičnim držajem po glavi Mustra Antona, ki se je takoj zrušil brez zavesti, na kar je mahnil po glavi Kelc Franca, ki je bil urnejši in se ga je ubranil z motiko. Radi udarca je napadalec v bolnišnici v Ptuj 25. marca umrl. Prvonapadeni in od Kelenca do nezvesti pobiti domačin Muster bo počasi okreval; med tem se pa mora mladi fant v zaporu pokoriti po krivdi surovega napadalca iz druge fare, ker bi bil sam mrtev, če ne bi udarca prestregel.

Po desetih letih popravljena krivica. Mariji Majdetovi iz Poljan pri Mirni peči je bilo pred desetimi leti ukradenih na sejm 9000 din, katere je dobila za vole. Majdetova je dolžila tatvine mešetarja, kateri je posredoval prodajo volov. Sedaj, po preteku desetih let, je pravi krivec izpovedal

resnico, iz katere je razvidno, da je bil mešetar čisto nedolžen. Majdetova je prodala vole svojemu sosedu, ki ji je izmaknil na spreten način ves izkupiček in je imel vole zastonj. Sosed je te dni obolel in vest ga je pekla. Dal je poklicati soseda, vrnil ji je devet jurjev in dodal ukradeni vsoti še 2000 din obresti.

Gospodski goljuf se klati po mariborski okolici in goljufa ljudi kar na veliko. Izdaja se za zavarovalnega inspektorja, kontrolorja, revizorja itd. ter zahteva od kmetov zavarovalne zavarovalne listine. Napravi se zelo učenega ter na koncu zahteva za kontrolo posebno pristojbino 50 in še več dinarjev. Drugod zopet zahteva, da mu plačajo zavarovalnino, ki je v »zaostanku«. Dela se, kakor da je od oblasti postavljen ter skoro povsod pravi, da mora zavarovanja spremeniti in vzame zavarovalne listine s seboj. Opozarjamo naše ljudi, da tega goljufa, če se kje pojavi, takoj izročijo orožnikom. Če se kje pojavi, zadržite ga in pošijte naglega sta takoj po orožnike ali sosede, da ga morete izročiti roki pravice. Ogoljufal je posestnika Knehtla pri Sv. Petru, neko posestnico v Zrkovcah, prišel je k posestniku Močniku v Zg. Radvanju, k nekemu posestniku v Počehovi in najbrž k še mnogim drugim. Tem goljufijam se mora napraviti konec. Gg. župane prosimo, da dajo pri cerkvah oznaniti, da naj ljudje tega človeka, če se pojavi, primejo in vsaj ugotovijo, kdo je. Mož je velike, močne postave, star je približno 30 do 35 let, dobro rejen in ima zelo drzen nastop.

Brata streljala in ranila drug drugega. V bolnišnico v Ljubljano so oddali 26. marca 30 letnega Antona Cerarja in 29 letnega Ivana Cererja, oba mizarja iz Volčjegega potoka pri Radomljah. Brata sta se sprla v neki gostilni in sta streljala iz samokresov drug na drugega. Ivan je dobil kroglo v levo nogo, Anton pa v pljučno kost.

Izpred sodišča

Obsojen, ker so ga zasačili pri vladu. V Mariboru je skušal 3. februarja vlomiti v Sattlerjevo krojaško delavnico v Tatten-

najbolj goste mreže. Moral je med Nemce, kjer ni bilo znano civilnemu prebivalstvu, zakaj pritiska za njim oblast.

Od Svečine je preklepal peš vse Srednje ter Gornje Štajersko. Udingal se je pri kmetih za poljskega delavca. Prisluzil si je vsaj toliko, da se je preživel in bil oblečen. Skrbno je skrival svojo prtljago pred radovedneži. Gospodarjem niti črnil ni, zakaj ne stopi v stalno službo kot hlapec, dasi je dobro vešč vsakega dela na polju in pri živini.

Iz Gornje Štajerske ga je zaneslo na Koroško. Spomnil se je, da je na Koroškem v vasi Dob pri nekem Winklerju omožena domačinka iz njegove rojstne župnije. Znanko je hitro našel. Sprejela ga je s pristno slovensko ter kmečko gostoljubnostjo in mu dovolila, da lahko ostane pri njej, kakor dolgo se mu bo zljubilo. Winklerjevi je potožil in zaupal, zakaj je moral z doma, kaj da zna in da nosi vse priprave za naglo obogatitje kar s seboj.

Jurij je moral pri Winklerjevih s ponarejenimi petdesetaki dokazati, da se razume v resnici na to, kar oblast tako strogo prepoveduje in kaznuje. Ko so se enkrat prepričali Korošci, da ni Potočnik navaden stepuh in da hrani celo v mezincu največjo spretnost, je postal deležen še večje gostoljubnosti

in naravnost oboževanja. Koroški priprosti človek je bil tedaj za las tak kakor štajerski poljanec. Ker so bili Korošci bolj revne pare, bi bil vsak rad kar cel šop potvorb, da bi si krepko podprl svoje razmajano gospodarstvo.

Po Koroškem so se pojavile iste potvorbe petdesetkronskih bankovcev, kakor so jih bili ugotovili pred nedavnim po okolici Maribora. Oblast je sklepala pravilno, da je bil v obeh primerih na delu taisti nerodni ponarejevalec. Preteklo je precej časa, preden je bilo izvahano izhodišče potvorb — koroška vas Dob. Nad omenjeno naselje so poslali kar celo četo orožnikov ter policijskih agentov, da bi poiskali ter izpraznili ponarejevalnico.

Juriju bi bila predla koj ob pričetku orožniškega pogona slaba, da mu ni priskočil v zadnjih trenutkih na pomoč srečen slučaj.

V vasi se je mudila ciganska družina z medvedom ravno ob času, ko so posvarili Dobčani Jurija, da se bliža številna žandarska patrulja, ki ni namenjena nobenemu drugemu kakor njemu. V očigled nevarnosti ga je prešinila misel, da bi se skril med cigane in bi se prelevil v medvedarja, saj je bil čisto po cigansko črnopolten.

(Dalje prihodnjik)

zil poleg sebe dobro oblečenega gospoda, ki mu je iz odprtega žepa v suknji zijala debela listnica. Giovanni je podlegel velikim izkušnjam, postal je tat. V listnici je bilo denarja in vrednostnih papirjev za 130 tisoč lir. Nekoliko ur pozneje je baš okradeni gospod obiskal tatu, predstavil se mu je za notarja in začel jadikovati, kaj se mu je hudega zgodilo: izgnila mu je listnica s 130.000 lirami. Prav to vsoto bi moral izročiti Giovanni ju kot dediščino po nekem sorodniku. Giovanni je po teh besedah poblede. Čez nekoliko časa je pa vendarle zbral toliko poguma, da je priznal resnico. In tako se je ta neverjetna zgodba srečno končala za tatu in okradenca.

bachovi ulici 37 letni sejmar Edvard Otorepec. Pri vltomu je bil zasačen in aretiran. Otorepeca so obsodili v Mariboru zadnje dni na 14 mesecev robije.

Bridko maščevana ljudska lahkovernost. Anton Kokot, 48 letni delavec iz Zavrča pod Ptujem, je bil že večkrat kaznovan radi ponarejevalske strasti. Komaj je bil dne 5. januarja 1936 izpuščen iz mariborske kaznilnice, se je začel zopet ukvarjati z načrti za potvarjanje bankovcev in da bi na ta način prevaril več lahkovernih kmečkih ljudi in izvalil iz njih pravi in težko pridstedeni denar. Kot zvest pomagač se mu je pridružil 39 letni posestnik Alojzij Turšak s Polenšaka. Z upanjem na dobro posrečene potvorbe sta izvalila od raznih kmetov in kmetic 18.500 din gotovine. Kokot je osnoval celo ponarejevalsko družbo, ki je dajala odgovor pred malim senatom v Mariboru 22. marca. Obtoženih je bilo 14 oseb. Obsodba se glasi: Kokot Anton dve leti robije; Turšak Alojzij 18 mesecev robije; Miško Matija tri mesece strogega zapora; Puklavac Franc tri mesece strogega zapora; Vrhovčak Jakob štiri mesece strogega zapora; Vrhovčak Ivan tri mesece strogega zapora; Pihlar Avguštin štiri mesece strogega zapora; Štampar Jakob tri mesece strogega zapora; Pevac Franc tri mesece strogega zapora; Kuhar Štefan dva mesece strogega zapora. Oproščeni so bili: Kuhar Marija, Kuhar Marica, Kuhar Ivan in Žgeč Franc.

Slovenska Krajina

Sobota. V nedeljo opoldne je čutila vsa Slovenska Krajina potres. Prav občutni so bili suti ki v Soboti in Lendavi. Porušilo se je precej dimnikov, s streh je padala opeka in nekatere hiše kažejo razpoke. Hujše nego v Slovenski Krajini so občutili potres v sosedni Strigovi in po vsem Medjimurju.

Murska Sobota. Kakor nam je sporočeno, se začne napovedani šoferski tečaj v ponedeljek, 4. aprila. Predavanja se bodo začela ob 8 zjutraj v dvorani restavracije »Slone« (pri Bacu) in bodo trajala do 12 s polumnim odmorom. Kdor se za tečaj zanima in še ni vpisan, naj se pred osmo uro osebno javi pri vodstvu. Na tečaju bo predaval naš odlični strokovnjak ing. Debelak. Tečaj sam je po izbranosti programa prvi te vrste v naših krajih in v banovini. Toplo priporočamo vsem, ki se zanimajo za avtomobilistiko, da se tečaja udeležijo!

Naši rajni

Sv. Anton na Pohorju. Lep pogreb smo imeli na Marijin praznik. Nismo sicer pokopali kake odlične osebnosti, marveč le priprosto služabnicovaruško, vendar smo vsi čutili, da je šla Marjeta Verber, p. d. Kuternikova Gréta kot zvesta služabnica k Bogu po plačilo. Dočakala je 77 let. Pri kmetu Kuterniku je služila 26 let ter bila pri hiši desna roka gospodinji, otrokom pa druga mati. Odlikovala se je po svoji vernosti, poštenosti, zvestobi in marljivosti. Kako malo je danes takih poslov! Zato pa so ji Kuternikovi tudi s tako potrpežljivostjo stregli v njeni dolgi bolezni. Bog jim bo plačnik, rajna Greta pa bo še tudi po smrti ostala neviden angel s svojo priprošnjo pri Bogu vsej dobri Kuternikovi družini. Naj počiva v miru!

Fram. V Morju je 20. marca umrla Antonija Pristavnik, roj. Kodrič. Priprosta kmečka žena, ki je dopolnila skoraj 82 let, ni bila le skrbna gospodinja, temveč predvsem globoko verna in plemenita slovenska mati, ki je v prvem zakonu dala in vzgojila našemu ljudstvu uglednega in izven mej naše domovine priznanega gospodarskega strokovnjaka, g. ravnatelja Josipa Priol. Poleg obeh hčera ji je bil ta v največje veselje. Po prerani smrti prvega moža je z Alojzijem, drugim možem, živela nad 40 let v srečnem zakonu. Skrb za dom in ljubezen do cerkve, kjer je našla največ tolažbe, sta glavni potezi njenega zglednega življenja; sama je veliko trpela, zato je tudi vedno imela sočutno srce za bližnjega in vsakega siromaka. Dobri Bog ji vse povrni, žalujoči rodbini pa naše sožalje!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Dne 14. marca je po osem mesečni bolezni umrla blaga mati in skrbna žena Alojzija Polančič. Rojena je bila pri Sv. Juriju v Slov. goricah, ter se je pred dvema letoma preselila k svojemu sinu in snahi k Sv. Barbari, kjer je tudi, sprevidena s tolažili sv. vere, odšla po plačilo k svojemu Stvarniku. Žalujoči rodbini naše sožalje — dobri materi pa večni mir in pokoj!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Po kratki in hudi bolezni je pretekli teden umrl v Cvetkovih Rakušah Franc, star komaj šele 23 let. Pred enim mesecem je bil še vesel, čil in zdrav, a zdaj počiva v hladnem grobu. V četrtek, 3. marca, je moral v ormoško bolnišnico, kjer je prestal operacijo slepiča. Zatem je dobil še neko drugo bolezen, kateri je podlegel. Rajni je bil priden, tih ter miren fant, kakršnih najdemo danes ma-

PRI KAŠLJU

IN
HRIPAVOSTI

Tussipect
"Beiersdorf"

okusno sredstvo
proti kašlju. —
Dobivase v vseh
lekarnah. —
Velika stekleni-
ca 40 din —
mala steklenica
25 din.

Odobr. Min. soc. pol. inar. zdr. S. Br. 26853/31. X. 1937

lo. Kot član tamburašev Prosvetnega društva je z veseljem ter redno prihajal k vajam. Letos, ko je bil v bolnišnici, je dobil poziv za vojake. A Bog ga je poklical med nebeške vojačake. Njegov pogreb je bil na Marijin praznik ob številni udeležbi ljudstva. Pevci so mu zapeli na pokopališču »Vigred se povrne«. — Dragi Franc, počivaj v miru, očetu in sestram pa naše sožalje!

Društvene vesti

Zveza fantovskih odsekov — mariborsko okrožje — je priredila v nedeljo, 27. marca, v Mariboru zborovanje zastopnikov teh odsekov iz Maribora in širše okolice. Zbralo se je toliko fantov, da so napolnili dvorano Zadržne gospodarske banke. Na sporedu so bile deklamacije, pevške točke in govor predsednika Prosvetne zveze g. dr. Hohnjeca o predmetu: Slovenska narodnost.

Ljudski oder v Mariboru pripravlja za velikonočne praznike Meškov »Pasijone« ali »Trpljenje Gospodovo«. To bo vsekakor izreden dogodek za Maribor. Prva uprizoritev je predvidena na veliki četrtek zvečer, nadalje bodo uprizoritve na veliko noč, velikonočni ponedeljek in na belo nedeljo. Opozarjamo že sedaj, posebno okoličane, da si o pravem času rezervirajo vstopnice pri Ljudskem odru ali pa pri Prosvetni zvezi. Vse uprizoritve bodo v dvorani Zadržne gospodarske banke.

St. Janž pri Dravogradu. Živahno in veselo življenje je zaviadalo pri nas. Pod vodstvom delavnega mladega g. župnika Pivca so se organizirala naša dekleta v dekliški KA. Že v začetku šteje odsek 28 članic, kar je za našo ne preveliko župnijo pač lepo število. V nedeljo, 20. marca, so prvič nastopile z igro »Pri kapelici«. Priznati moramo, da nad vse častno! Vse brez izjeme so igrale res prav dobro in z velikim umevanjem. Naj ostanejo zveste KA in pridobivajo še druga dekleta! Organizirajo pa se naj še fantje, saj je mnogo dobrih v St. Janžu!

Hajdina pri Ptuj. Dramatski odsek od Velike Nedelje uprizori v nedeljo, 3. aprila, ob pol štiri popoldne v tukajšnji društveni dvorani dramo »Križ in sovjetska zvezda«. Naj nihče ne zamudi prilike in si ogleda to sodobno dramo. Vstopnina običajna.

St. Ilj pod Turjakom. Dne 25. marca smo tudi v naši župniji proslavili materinski dan. Spored proslave je bil posvečen našim mamicam. Mati Slovenka! Ne sramuj se, ako ti je Bog naklonil večje število otrok. Res moraš mnogo trpeti, a vedi, od tebe je odvisno, da slovenski narod ne podleže beli kugi, ki uničuje mogočne narode, katerih matere se sramujejo imeti večje število otrok. — Ob tej priliki naj bo izrečena g. kaplanu, voditelju naše mladine v šentiljski župniji, najlepša zahvala od staršev.

Slovenci v Zagrebu. V mesecu marcu je bilo življenje med katoliškimi zagrebškimi Slovenci, ki se zbirajo okrog Slomščekovega prosvetnega društva, prav razgibano. Najprej je bila materinska proslava (6. marca), kjer smo gledali prelepo Meškovo igro »Matic«, ob kateri ni ostalo suho pač nobeno oko. Slišali smo tudi govor in deklamacije o materi. — Dne 13. marca smo se oddolžili spominu pokojnega nadškofa Jegliča. Gledali smo ga v slikah in v filmu, govorili nam pa je g. Vinko Zor iz Ljubljane. In 20. marca smo še v tretje napolnili Jeronimsko dvorano in se za nekaj ur napotili v Sveto deželo, kamor nas je ob slikah popeljal č. g. Anton Bergant. Videli smo kraje, po katerih je hodil naš Zvečičar, in se pri tem marsičesa naučili. — 10. marca se je končal v Slomščekovem prosvetnem društvu esperantski tečaj, ki je trajal dva meseca in se je prav dobro obnesel.

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

za vse leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.